

Arrest

nr. 201 784 van 27 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MARISSENS
Jozef Verbovenlei 32
2100 DEURNE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 30 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 31 oktober 2017 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. MARISSENS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Kameroens staatsburger te zijn geboren te Baba I in de North West Province. Toen u uw secundaire studies aanving bekeerde u zich van moslim naar christen om in een katholieke school toegelaten te worden. Na uw secundaire studies ging u naar de verpleegsterschool in Mamfi. U werkte er ook al vrijwilliger. Na uw studies aan het penitentiair instituut werd u in 2004 toegewezen in Kumba.

U werkte er als verpleegster en gevangenisbewaakster. In 2006 werd u overgeplaatst naar de Upper Farm gevangenis van Buéa, waar u eveneens als verpleegster en gevangenisbewaakster werkte. In 2009 werd u gepromoveerd tot bureauchef van de ziekenzaal en in 2012 tot 'major' bewaakster. U woonde in die tijd in de huizen voorzien bij de gevangenis. U heeft een zoon en een dochter, zij hebben een verschillende vader en u heeft geen contact meer met hun vaders. Uw kinderen wonen op het moment van het gehoor nog steeds in uw huis bij de gevangenis. Op 15 maart 2017 zijn drie activisten die opkwamen voor de rechten in de Engelstalige zone in Kameroen uit de gevangenis ontsnapt. U had op dat moment dienst. Er werd een interventieteam op de been gebracht om hen te zoeken maar jullie konden hen niet vinden. Twee dagen later diende u een document op te maken met betrekking tot het incident. U bezorgde het aan uw overste en hij bezorgde op zijn beurt het rapport aan de gevangenisadministratie in Yaounde. U had reeds het plan opgevat om uw broer in België te bezoeken. Ook in 2016 had u reeds een visum gekregen om uw broer in België voor een maand te bezoeken. Op 20 maart 2017 begon u de procedure om een visum te verkrijgen. U zou dit visum op 07 april 2017 ontvangen en ook dan het land reeds verlaten. U reisde naar Yaounde maar er bleek een document te ontbreken in uw aanvraag waardoor uw visum nog niet werd uitgereikt. Het was toen u in Yaounde verbleef dat u op 12 april 2017 van uw dochter te horen kreeg dat twee keer vier mannen u thuis kwamen zoeken. Toen u terug in Buéa was, op 16 april 2017, ging u naar uw baas om hem om uitleg te vragen over deze bezoekers. Hij zei u dat er een bevel kwam uit Yaounde om u te arresteren omdat u er van verdacht werd smeergeld te hebben aanvaard zodat de gevangenen konden ontsnappen. Een andere collega die toen dienst had werd reeds gearresteerd. U besloot dat u diende te vertrekken maar ging nog naar huis om één van uw zwijnen te verkopen om uw kinderen dat geld te kunnen geven. Toen u thuis was kwamen vier politieagenten naar uw huis. Ze wilden u arresteren, u verzette zich en ze trachtten u hardhandig te boeien waarbij ze in uw rug stampten. Er kwamen omstaanders af op het tumult en u slaagde er in te ontsnappen. U vluchtte naar uw neef en zei hem uw tas met documenten bij u thuis te gaan ophalen. De volgende dag werd u per auto naar Douala gebracht, vanwaar u op 17 april 2017 per vliegtuig naar België reisde. Op 26 april 2017 vroeg u asiel aan.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: het origineel paspoort met visum waarmee u naar België reisde, de geboorteakte van uw dochter, de beslissing van het Ministerie van Justitie waarbij u in 2009 benoemd werd tot bureauchef, uw diploma als gevangenisbewaakster, een attest dd 15.03.2017 van uw werkzaamheden in de gevangenis, uw originele werkkaart, een certificaat als verzorgende, een certificaat waarop u verlof wordt toegekend, uw reisverzekering, de garantstelling toegevoegd aan uw visumdossier, zes uitprints van foto's waarop u te zien bent waarvan drie in uw uniform, een medisch attest in verband met uw rugklachten, negen persberichten van het Cameroon Anglophone Civil Society Consortium over de spanningen tussen Engelstaligen en Franstaligen in Kameroen en verschillende foto's van protesten en slachtoffers in Bamenda omwille van deze spanningen.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor een arrestatie door de Kameroense politiediensten. Uit uw verklaringen blijkt echter dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering vervolging te moeten vrezen omwille van uw vermeende betrokkenheid bij de ontsnapping van drie gevangenen.

Het is vooreerst volstrekt onaannemelijk dat u louter op basis van uw Engelstalige achtergrond vervolging zou dienen te vrezen. Het Commissariaat-generaal is er zich van bewust dat er in Engelstalig Kameroen sinds eind 2016 protesten plaatsvinden. Uit informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal toegevoegd aan het administratief dossier ('The Guardian – Cameroon urged to investigate deaths amid Anglophone protests – 14.03.2017', 'The Guardian – Fears for jailed activists as Cameroon cracks down on Anglophone minority – 01.02.2017' en 'Newsweek – Understanding Cameroon's Anglophone protests – 13.02.2017') en uit de documenten die u zelf voorlegt blijkt dat de politie erg gewelddadig kan ingrijpen op demonstraties en protesten. Daarbij zouden onder andere in december 2016 vier mensen gestorven zijn toen de politie waarschuwingsschoten loste in de lucht en traangasgranaten naar de demonstranten gooide. Er zouden eveneens een honderdtal mensen gearresteerd zijn. Drie activisten zijn door de autoriteiten gearresteerd en worden beschuldigd van terrorisme omwille van hun betrokkenheid bij de protesten. ***Het politiegeweld is weliswaar gelimiteerd tot welbepaalde situaties, namelijk het reageren op betogingen. De gerichte arrestaties door de overheid viseren hoge profielen binnen de oppositiebeweging. In uw hoofd is er echter absoluut geen sprake van enig ernstig politiek engagement in de Kameroense oppositie. U verklaart zich steeds ver van politiek te hebben gehouden, u verklaart namelijk dat wie een uniform draagt in Kameroen niet betrokken geraakt bij politiek (gehoorverslag CGVS p. 11).***

U verklaart dan ook nooit politieke activiteiten te hebben ontwikkeld, noch actief te zijn geweest in enige organisaties of verenigingen (gehoorverslag CGVS p.11). Wanneer u wordt gevraagd of u ooit actief opkwam voor de rechten van de Engelstalige gemeenschap herhaalt u niets van politiek gedaan te hebben (gehoorverslag CGVS p.23). U blijkt zelfs niet op de hoogte welke organisaties of bewegingen zich dan wel actief voor de rechten van deze gemeenschap inzetten. Wanneer u hiernaar wordt gevraagd vernoemt u enkel de regerende partij van het land en de voornaamste oppositiepartij (gehoorverslag CGVS p.19). Hierbij geen blijk gevend van kennis van de bewegingen die opkomen voor de Engelstalige gemeenschap, terwijl u hier nochtans zelf documenten rond neerlegt. **Hieruit kan dan ook overduidelijk geconcludeerd worden dat u geen politiek profiel kan aangemeten worden en u dan ook niet gezien kan worden als iemand die vervolging dient te vrezen omwille van zijn betrokkenheid bij de Engelstalige protesten. Zodoende wordt er geen enkel geloof gehecht aan uw verklaringen dat u louter omwille van uw affiniteit met de Engelstalige gemeenschap vervolging zou riskeren.**

Voorts kunt u ook in uw persoonlijk relaas niet overtuigen. Zo blijkt u over onvoldoende kennis te beschikken over de beweegredenen achter uw dreigende arrestatie. U verklaart dat in normale omstandigheden men na een dergelijk incident voor de disciplinaire raad verschijnt of door zijn overste een straf wordt opgelegd (gehoorverslag CGVS p.21-22). Dit gebeurde echter niet in uw geval. Wanneer u wordt gevraagd om welke reden men deze stappen niet heeft ondernomen geeft u in eerste instantie aan het niet te weten en enkel te vermoeden dat u ervan werd verdacht smeergeld te hebben ontvangen om hen te laten ontsnappen (gehoorverslag CGVS p.22). Er wordt vooreerst niet ingezien waarom dit een reden zou uitmaken om de voorziene stappen niet te ondernemen. Dit lijkt namelijk des te meer een reden om een disciplinair onderzoek naar u op te zetten. Wanneer u verder wordt gevraagd waarom u hiervan verdacht werd geeft u aan het niet te weten en enkel een vermoeden te hebben dat het is omdat u Engelstalig bent. Ook uw baas kon hier geen uitsluitel over geven toen u navraag bij hem deed (gehoorverslag CGVS p.22-23). Wanneer u wordt gevraagd waarom u denkt dat dit de reden zou kunnen zijn terwijl u verklaart zich steeds ver af te hebben gehouden van politieke kwesties (gehoorverslag p.19 en p.23) verwijst u naar het feit dat het Engelstalige activisten waren die zijn ontsnapt en men misschien zou kunnen denken dat u er als Engelstalige ook iets mee te maken heeft. Wanneer u vervolgens wordt gevraagd waarom dit vermoeden zou bestaan indien u nooit politiek actief was verwijst u opnieuw louter in algemene termen naar de discriminatie die bestaat tegenover Engelstaligen (gehoorverslag CGVS p.23), hiermee geen enkel argument aanreikend die zou kunnen leiden tot enige persoonlijke vervolging. Ook wanneer u later in het gehoor opnieuw gevraagd wordt waarom u niet voor een disciplinaire raad zou verschijnen, maar onmiddellijk zou gearresteerd worden kan u enkel verklaren dat het omwille van de ontsnapping was en het een bevel was vanuit de overheid, zonder blijk te geven van meer inzicht in de mogelijke achterliggende motieven. Het is slechts wanneer u opnieuw herhaaldelijk wordt gevraagd wat de reden zou kunnen zijn dat men besluit u onmiddellijk te arresteren dat u nogmaals uiterst vaag en voorwaardelijk antwoordt dat het kan zijn omdat u Engelstalig bent, dat het kan zijn omwille van de problemen tussen beide taalgroepen (gehoorverslag CGVS p.26). **Uw verklaringen steunen louter op vermoedens uwentwege zonder dat hier ook maar enige concrete aanwijzingen voor zouden bestaan. Daarenboven geeft u deze vrees voor vervolging omwille van het feit dat u Engelstalig bent niet aan wanneer u voor het eerst, los van uw asielaanvraag, gevraagd wordt naar de gevolgen voor u vanwege de spanningen tussen deze twee gemeenschappen.** U verklaart dat uw kinderen niet meer naar school konden omdat de scholen gesloten werden maar verklaart hierdoor geen andere problemen te hebben gekend (gehoorverslag CGVS p.12). **Het is uiterst opvallend dat u hierbij niet spontaan zou vermelden dat u vermoedt dat deze spanningen de hoofdredenen uitmaken van uw vervolging.** Dit schaadt opnieuw de geloofwaardigheid van een mogelijke vervolging omwille van uw Engelstalige afkomst. **Bovendien komt dit motief niet terug in uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken.** Nergens in dit eerste interview maakt u melding van mogelijke discriminatie vanwege uw Engelstalige achtergrond (zie vragenlijst CGVS). Indien u ook maar zou vermoeden dat uw vervolging te maken heeft met discriminatie tegenover Engelstaligen valt het te verwachten dat u dit als dusdanig aangeeft wanneer u voor het eerst de kans krijgt om uw asielmotieven toe te lichten, er wordt namelijk van u verwacht dat u een zo volledig mogelijk overzicht tracht te geven van de redenen waarom u vervolging vreest in uw land van herkomst. Dat u naliel dit te vermelden komt u geloofwaardigheid niet ten goede. **U kon derhalve allerminst overtuigen ten gevolge van een ontsnapping in de gevangenis waar u werkte persoonlijke vervolging te moeten vrezen.**

Het is uiterst weinig waarschijnlijk dat u zou besluiten dat uw leven in gevaar is en u niet naar Kameroen kan terugkeren zonder enig zicht te hebben op de concrete reden voor uw persoonlijke vervolging of inspanningen te hebben geleverd deze te achterhalen. U bleef na de ontsnapping nog bijna een maand in Buéa zonder enige incidenten.

U merkte reeds dat er geen disciplinaire raad werd gehouden terwijl dit normaal gebruikelijk is na dergelijke incidenten (gehoorverslag CGVS p.23), maar verklaart **niemand gevraagd te hebben naar de reden waarom dit niet gebeurde**. U verklaart dat het uw recht niet was uw baas daarover aan te spreken (gehoorverslag CGVS p.24). U verklaart weliswaar uw baas te hebben gevraagd waarom u gezocht werd toen de politie voor het eerst bij u was langsgekomen, maar zijn antwoord kan allermindst als verduidelikend worden beschouwd. Hij zou enkel bevestigd hebben dat ze u wilden arresteren omdat ze dachten dat u smeergeld had ontvangen om hun ontsnapping mogelijk te maken, zonder verder inzicht te geven in de reden waarom u hiervan verdacht werd of aan te geven waarom dit buiten een disciplinaire raad zou worden behandeld (gehoorverslag CGVS p.24). U verklaart verder met niemand gesproken te hebben (gehoorverslag CGVS p.25). U verklaart niets anders te hebben gedaan om te weten te komen om welke reden u onmiddellijk gearresteerd zou worden in plaats van voor een disciplinaire raad te verschijnen, zoals de gebruikelijke gang van zaken was. **U besluit derhalve het land te verlaten en asiel aan te vragen zonder ook maar enig inzicht te verwerven in de motieven voor uw persoonlijke vervolging, u kan enkel vermoeden dat het met uw Engelstalige achtergrond te maken heeft zonder hier enige concrete aanwijzingen voor aan te brengen**. Van iemand die zijn land van herkomst verlaat uit vrees voor vervolging kan op zijn minst verwacht worden dat hij tracht een zo goed mogelijk inzicht te verwerven in de redenen voor zijn vervolging. Zeker voor iemand in uw positie, u werd tot twee keer toe gepromoveerd binnen het gevangeniswezen, kan verwacht worden dat u minstens enige inspanningen levert om de reden voor uw vervolging na te gaan. **Dat u hierbij in gebreke blijft en enkel op basis van een ongefundeerd vermoeden verklaart niet naar uw land van herkomst te kunnen terugkeren brengt uw geloofwaardigheid ernstige schade toe**.

Bovendien is ook uw kennis van de verschillende actoren betrokken bij de ontsnapping die aanleiding gaf tot uw problemen beperkt, wat uw geloofwaardigheid verder schade berokkent. U verklaart dat het drie activisten waren die uit de gevangenis ontsnapten maar u weet niet hoe lang zij al in de gevangenis waren, waar zij precies voor veroordeeld waren of wat hun straf inhield (gehoorverslag CGVS p.17). **Het is niet aannemelijk dat u niet meer informatie over hen zou hebben ingewonnen indien net zij aan de basis liggen van uw vrees voor vervolging**. Ook over het lot van uw collega die in dezelfde situatie verkeerde als u blijkt u maar weinig af te weten. Hoewel u verklaart nog contact te hebben met andere collega's (gehoorverslag CGVS p.27) weet u niet wanneer deze collega precies werd gearresteerd of hoe zijn zaak verder verloopt, u kan enkel stellen dat hij niet berecht zal worden maar dat hij zomaar vermoord zou kunnen worden (gehoorverslag CGVS p.24). **Het is opnieuw opmerkelijk dat u geen stappen zou ondernemen om concretere informatie in te winnen over degene die voor net dezelfde feiten als u zou vervolgd worden maar genoeg zou nemen met uw eigen vermoedens dat hij niet berecht zal worden**.

Volledigheidshalve dient vastgesteld dat u Kameroen verliet via de internationale luchthaven te Douala, met uw eigen paspoort en geldig visum om naar België te reizen. U verklaarde vaagweg dat uw neef 'het' regelde met een collega van hem, wanneer u schrik had om via de controle in de luchthaven te passeren, en u zonder enig probleem de controlepost in de luchthaven kon passeren (gehoorverslag CGVS, p. 15). Wanneer u aan het einde van het gehoor voor het CGVS opnieuw gevraagd werd hoe het kan dat u probleemloos het land kon verlaten via de luchthaven, gezien uw verklaringen dat u gezocht werd door de Kameroense autoriteiten, verklaarde u dan weer - opnieuw vaagweg en tegenstrijdig aan uw eerdere verklaring - dat uw broer werkt in de luchthaven, en hij 'het' regelde met een collega van hem (gehoorverslag CGVS, p. 27). Het dient vastgesteld dat uw verklaringen betreffende uw vertrek uiterst vaag zijn, u weet enkel algemeen te stellen dat 'het' geregeld werd, zonder daarbij enige verdere uitleg te verschaffen. Dat u voorts aanvankelijk aangaf dat uw neef dit regelde, en het aan het einde van het gehoor voor het CGVS over uw broer had, schaadt enkel verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.

Tot slot dient er op gewezen te worden dat het door u neergelegde medische attest in strijd is met uw verklaringen op het Commissariaat-generaal. Waar u voor het Commissariaat-generaal de oorsprong van uw medische klachten kadert binnen de door u ondergane vervolging, het zou namelijk het gevolg zijn van een stamp in uw rug vanwege de politie wanneer zij u op 16 april 2017 trachtten te arresteren (gehoorverslag CGVS p.14), verklaart u volgens dit medisch attest dat deze klachten reeds begonnen in juni 2016. U vermeldt hierbij geen specifieke oorzaken voor uw medische problemen. Het medisch attest concludeert dan ook dat u lijdt aan ferominale steroose (een hernia, in lekentermen) en dat geen traumatisch letsel werd vastgesteld. Dit attest is derhalve in strijd met uw verklaringen en ondergraaft verder uw geloofwaardigheid als zou men getracht hebben u te arresteren. **Ook de andere door u neergelegde documenten zijn niet in staat de appreciatie van het Commissariaat-generaal te wijzigen**. De neergelegde **identiteitsdocumenten** (uw paspoort en de geboorteakte van uw dochter), de **documenten die werden neergelegd om uw visum te verkrijgen** (uw reisverzekering en de garantstelling) en de **documenten in verband met uw werk als gevangenisbewaakster** (de

beslissing van het Ministerie van Justitie waarbij u in 2009 benoemd werd tot bureauchef, uw diploma als gevangenisbewaakster, een attest dd 15.03.2017 van uw werkzaamheden in de gevangenis, uw originele werkkaart, een certificaat als verzorgende, een certificaat waarop u verlof wordt toegekend en de foto's waarop u te zien bent in uniform) **kunnen enkel aantonen wat door het Commissariaat-generaal niet onmiddellijk betwist wordt, met name uw identiteit, het feit dat u legaal naar België reisde en dat u tewerkgesteld was in de gevangenis.** Deze documenten zijn echter niet in staat de vervolging aan te tonen waaraan u beweert bloot te hebben gestaan. De neergelegde **persberichten en foto's omtrent de spanningen tussen de Engelstalige en Franstalige gemeenschap in Kameroen tonen enkel de algemene situatie aan**, wat door het Commissariaat-generaal ook wordt erkend, echter, zoals eerder geargumenteed slaagt u er niet in enige persoonlijke gevolgen voor u aannemelijk te maken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Zoals hierboven reeds geargumenteed is **in Kameroen geenszins sprake is van een situatie van veralgemeend geweld, noch beschikt het Commissariaat-generaal over informatie in die zin. Zodoende kan u evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.**

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 30 oktober 2017 in een eerste middel een schending aan "van het artikel 1-3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de motiveringsplicht, van het algemeen rechtsbeginsel van openbaarheid van bestuur, van de rechten van verdediging, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel".

Waar verzoekster wordt verweten "niet weten waarom niet de standaardprocedure werd gevolgd ten einde verzoekster te veroordelen direct na de feiten van 15 maart 2017 alsook daar verzoekster niet duidelijk zou zijn wat betreft de reden van de arrestatie", benadrukt zij dat zij heeft "weergegeven wat zij weet" en dat zij sommige zaken onmogelijk kan weten "daar zij niet de functie noch de bevoegdheid heeft dergelijke informatie te bekomen". Zij klaagt aan dat de commissaris-generaal niet is nagegaan "dat het niet toepassen van deze procedure op zich al alarmerend is".

Zij legt uit dat "op 15 maart 2017 een aantal leidinggevende Engelstalige activisten ontsnapt waren uit de gevangenis op het moment dat zij dienst had", dat "het gaat om de volgende activisten, C.P., M.J. en N.J., allen behorende tot de SCNC (Southern Cameroons National Council)", dat zij "de standaardprocedure volgde door het invullen van een standaarddocument direct na de feiten", dat zij mocht vernemen "dat één van haar collega's verklaard heeft in zijn standaarddocument dat zijn twee andere collega's smeergelden hebben ontvangen om de gevangen te laten ontsnappen", dat het een Franstalige collega was die dit beweerde over verzoekster en haar andere collega, beide Engelstalig, dat "de Engelstalige overste wilde vermoedelijk zijn eigen hachje redden", dat "de standaardprocedure niet gevolgd [werd] daar dit nog te veel beschermingsmechanisme zou geven aan verzoekster", dat de arrestatiebevelen werden "uitgevaardigd door de Franstalige administratie/overheid" en dat het "ook de gendarmerie (Franstalige politie) [waren] die bij verzoekster aanwezig waren om het arrestatiebevel uit te voeren". Volgens verzoekster betekent dit dus "dat louter door het behoren tot de Engelstalige taalgroep men "vrees voor vervolging" heeft". Zij geeft het telefoonnummer van haar overste, E.J.M..

Verzoekster meent dat de commissaris-generaal te weinig gemotiveerd heeft “*wat betreft de achtergrond van verzoekster alsook de reden waarom dergelijke situatie zich plots voordoet*”. Zij wijst erop dat zij inderdaad niet politiek actief was, doch dat zij wel “*een functie met zeer specifieke verantwoordelijkheden*” had en “*direct in contact [staat] met de activisten die gevangen genomen worden en dienden te verblijven in de gevangenis alwaar zij werkzaam is*”.

Zij merkt op dat zij “*over voldoende inkomsten beschikt om in het onderhoud van haarzelf en haar kinderen te voorzien alsook is zij zeer tevreden met haar professionele activiteiten*” en dat zij “*dan ook geen enkele reden [had] om haar land van herkomst te verlaten mocht hetgeen zich heeft voorgedaan op 15 maart 2017 niet gebeurd zijn*”.

Verzoekster voert nog aan “*dat wat betreft het medisch attest een foute datum werd genoteerd. Op het medisch attest staat inderdaad juni 2016, doch dit is een miscommunicatie geweest met de medische dienst. De klachten zijn begonnen in 2017 en niet in juni 2016. Verzoekster deelde dit ook mede in het eerste interview dat plaatsvond bij het CGVS.*”.

In een tweede middel voert verzoekster een schending aan “*van het artikel 48/3 betreffende de hoedanigheid van vluchteling van verzoekster*”.

Verzoekster herhaalt haar feitenrelaas en meent dat de “*ontsnapping in combinatie met het behoren tot de Engelstalige groep zorgt ervoor dat zij wel degelijk een vrees voor vervolging heeft in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een reël risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming*”.

Aangaande haar vlucht verduidelijkt zij dat zij “*twee miljoen CFA (ongeveer drieduizend euro) [betaalde] om zeker te zijn dat ze op het vliegtuig zou geraken*”, dat “*haar broer/neef werkt op de vlieghaven en kon dit voor haar regelen*” en dat “*met de twee miljoen CFA werd de immigratie politie omgekocht*”. Waar zij de ene keer broer en de andere keer neef vermeldde, legt zij uit “*dat neven vaak ook als broers worden aanzien*” en dat “*broer en zus is een term die voor vele familieleden worden gebruikt ook al zijn het neven of nichten*”.

Dat verzoekster niet dezelfde verklaringen aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken wijt zij aan het feit dat “*het een zeer summier interview betrof waarbij zij vooral aangaf wat er zich heeft voorgedaan en niet zozeer waarom hetgeen zich heeft voorgedaan zoals het zich voordeed*”.

Verzoekster erkent dat zij weinig weet over de ontsnapte activisten. Zij is thans “*wel de namen van de ontsnapte activisten te weten gekomen, met name C.P. J. en N.J.*”.

Zij geeft aan dat zij contact heeft gehad “*met de vrouw van haar Engelstalige collega die haar informeerde dat hij vastzit in Kundengue*” en geeft haar telefoonnummer.

Zij herhaalt dat zij “*probleemloos [is] kunnen vertrekken daar zij een som van twee miljoen CFA (ongeveer drieduizend euro) betaalde*” en dat “*haar neef/broer dit aan de migratiepolitie [gaf] om zeker te zijn dat verzoester zonder problemen op het vliegtuig zou kunnen stappen*”.

Verzoekster “*wenst ook mede te delen dat het interview bij het CGVS moeizaam verliep daar het soms moeilijk was het Engels van de interviewer te verstaan. Mogelijks zijn er hierdoor een aantal misverstanden ontstaan*”.

In een derde middel voert verzoekster een schending aan “*van het artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de subsidiaire beschermingsstatus*”.

Zij gaat in op de spanningen tussen Franstalige en Engelstalige Kameroenen en meent dat het geweld “*niet langer enkel gericht [is] ten aanzien van hoge profielen, doch ook tegen de gewone Engelstalige Kameroenen*”. Zij verwijst naar websites en stukken waaruit zou blijken “*dat ook gewone burgers niet langer veilig zijn, zelfs schoolkinderen zijn slachtoffer van de crisis*” en dat er een “*state of emergency*” werd verklaard in de Engelstalige zone.

Verzoekster vraagt de bestreden beslissing te hervormen en haar als vluchteling te erkennen, haar minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoekster de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster "*Identiteitsdocument verzoekster*", "*Beslissing tot aanstelling als gevangenisbewaakster*", "*Diploma als cipier*", "*Bewijs werk*", "*Professionele kaart*", "*Certificaat voor medische hulp*", "*Geboorte certificaat dochter*", "*Toestemming vakantie*", "*Reisverzekering*", "*Verbintenis ten laste neming*", "*Persberichten*", "*Foto's*", "*Website*" en "*Medische documenten*".

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn aanvraag. De bevoegde overheid, in dit geval de commissaris-generaal, heeft tot taak de relevante elementen van de asielaanvraag te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de verzoeker. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoekster verklaart niet te kunnen terugkeren naar haar land van herkomst uit vrees voor (verdere) problemen met de Kameroense autoriteiten. De Raad hecht echter geen geloof aan het asielaanvraag van verzoekster.

2.4.2. Vooreerst merkt de Raad op dat uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij een hogere opleiding tot verpleegster genoot, dat zij sinds 2004 door de Kameroense overheid werd tewerkgesteld als verpleegster en gevangenisbewaker en dat zij vervolgens twee keer gepromoveerd werd. Hieruit kan alvast geen discriminatie of problemen blijken omwille van het louter behoren tot de Engelstalige minderheid.

2.4.3. Het loutere vermoeden van verzoekster dat zij de problemen na de ontsnapping van de Engelstalige activisten kende omdat zij Engelstalig is, zoals zij ook uiteenzet in haar verzoekschrift en ter terechtzitting, is dan ook enkel een hypothetische veronderstelling ("*Ik denk dat ik gearresteerd werd omdat ik Engelstalige ben, de andere die werd opgepakt ook. Ik denk dat het daarom kan zijn. De Engelstaligen hebben een probleem met de Franstaligen, misschien arresteren ze me omdat ik Engelstalig ben.*"; gehoor, p. 21-23) die bovendien niet ondersteund wordt door haar overige verklaringen. Gevraagd naar de spanningen tussen de Engelstalige en Franstalige gemeenschap vermeldde verzoekster haar dreigende arrestatie niet (gehoor, p. 12) en ook op de Dienst Vreemdelingenzaken sprak zij niet over enige discriminatie vanwege haar Engelstalige achtergrond (vragenlijst DVZ).

2.4.4. De informatie in het administratief dossier en de door verzoekster bij het verzoekschrift gevoegde stukken - "*Persberichten*" van "*Cameroon Anglophone Civil Society Consortium*" over de spanningen en over hun acties, "*Foto's*" van twee neergeschoten mannen, met de vermelding "*Two now killed in Buea. Protesters say Ekema Patrick fired the bullets*", en "*Website*", zijnde internetartikelen over veiligheidsincidenten tussen Franstaligen en Engelstaligen - maken melding van politiegeweld bij betogingen en van gerichte arrestaties door de overheid waarbij hoge profielen binnen de

oppositiebeweging worden geviseerd. Verzoekster geeft echter toe dat zij nooit enige politiek activiteiten of interesses heeft gehad (gehoor, p. 11, 19).

2.4.5. Uit het geheel van verzoeksters verklaringen blijkt dan ook dat zij onwetend was over de beweegreden achter haar dreigende arrestatie. Zij kon niet aangeven waarom de disciplinaire standaardprocedure niet gevolgd werd (*“Ze kwamen ons enkel arresteren. Ze zeiden dat we smeergeld hadden ontvangen en gearresteerd moesten worden. [...] Ik weet niet waarom ze dat zeggen. Ik vroeg het mijn baas, ik kende hen zelfs niet de mensen die ontsnapten. Ik wist het pas toen ze ontsnapt waren.”*; gehoor, p. 21-23) en zij gaf ook toe zich ook niet te hebben geïnformeerd over deze gang van zaken (gehoor, p. 22-24). Haar onwetendheid en nalatige handelingen om zich te informeren wijzen erop dat verzoekster zich niet geviseerd voelde en dus niet verontrust was. Dat verzoekster sommige zaken onmogelijk kan weten *“daar zij niet de functie noch de bevoegdheid heeft dergelijke informatie te bekomen”*, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoekster zich er niet over geïnformeerd heeft (bij bijvoorbeeld haar leidinggevende), noch aan het feit dat het aldus bij een louter vermoeden blijft, noch kan dit er enigszins op wijzen dat verzoekster zich bedreigd voelde in Kameroen.

2.4.6. Verzoekster kon op het Commissariaat-generaal evenmin aangeven hoe lang de ontsnapte activisten al in de gevangenis waren, waar ze voor veroordeeld waren of wat hun straf inhield (gehoor, p. 17). Haar kennis over het lot van haar Engelstalige collega bleek eveneens ontoereikend. Zo wist zij niet wanneer hij gearresteerd werd of hoe zijn zaak verder verloopt (gehoor, p. 24).

2.4.7. De argumentatie in het verzoekschrift dat verzoekster zich intussen wel informeerde, dat zij *“wel de namen van de ontsnapte activisten te weten [is] gekomen, met name C.P. J. en N.J.”* en dat zij contact heeft gehad *“met de vrouw van haar Engelstalige collega die haar informeerde dat hij vastzit in Kundengue”*, kan haar onwetendheid ten tijde van haar gehoor op het Commissariaat-generaal niet verschonen. De Raad merkt op dat verzoekster na de ontsnapping van de activisten op 15 maart 2017 nog bijna een maand in Buéa verbleef (gehoor, p. 23), dat zij dan ongeveer negen dagen naar Yaoundé ging om een visum te regelen, waar zij van haar dochter hoorde dat ze gezocht werd, waarna zij terugkeerde naar Buéa op 16 april 2017 om met haar baas te spreken en een varken te verkopen, en dat zij vervolgens reeds 6 maanden in België was voordat zij gehoord werd op het Commissariaat-generaal. Dat verzoekster aldus pas na het ontvangen van de negatieve bestreden beslissing namen geeft van personen, zonder dat ze dit enigszins kan objectiveren is niet ernstig en doet af van de waarachtigheid van haar asielrelaas. Dit klemt te meer nu verzoekster ook in haar verzoekschrift bijzonder oppervlakkig blijft over feiten die nochtans essentiële elementen van haar asielrelaas betreffen. Het komt in de eerste plaats aan verzoekster toe om aan de hand van een coherent relaas, achtergrondkennis van haar leefwereld en voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. Het louter noemen van de namen van de ontsnapte activisten en de vermelding dat haar Engelstalige collega nog steeds ergens wordt vastgehouden, zijn geen afdoende elementen om haar asielrelaas te staven.

2.4.8. Alhoewel het legaal verlaten van een land van herkomst met eigen paspoort en geldig visum, op zich niet uitsluit dat de asielzoeker problemen heeft in dit land, dient hiervoor wel een degelijke toelichting worden gegeven. Dit is niet het geval. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan haar vage en tegenstrijdige verklaringen over hoe zij door betaling en corruptie de controles passeerde op de internationale luchthaven te Douala (*“Daarna ging ik naar mijn neef en zei dat ze mijn tas moest gaan halen. [...] Ik gaf hem geld om mijn ticket te gaan kopen op de 17de Hij kon het regelen met zijn collega, ik was bang dat ze me niet zouden laten passeren bij de controle. Ik ging langs de controle en ze lieten me voorbij komen. [...] Ik had geen problemen want mijn broer die er werkte, hij vroeg naar wie in de luchthaven werkte, hij regelde het met zijn collega.”*; gehoor, p. 15, 27), noch aan de uitleg in het verzoekschrift dat zij *“probleemloos [is] kunnen vertrekken daar zij een som van twee miljoen CFA (ongeveer drieduizend euro) betaalde”* en dat *“haar neef/broer dit aan de migratiepolitie [gaf] om zeker te zijn dat verzoester zonder problemen op het vliegtuig zou kunnen stappen”*. De loutere bewering in het verzoekschrift *“dat neven vaak ook als broers worden aanzien”* en dat *“broer en zus is een term die voor vele familieleden worden gebruikt ook al zijn het neven of nichten”* kan haar incoherente verklaringen niet verzoenen of vergoelijken, temeer gezien in dat geval zou verwacht worden dat verzoekster de betreffende persoon consequent *“neef”* dan wel *“broer”* zou noemen. Bovendien blijft verzoekster ook in het verzoekschrift in gebreke aan te geven of het nu een (biologische) broer of (biologische) neef betreft.

2.4.9. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd *“dat het interview bij het CGVS moeizaam verliep daar het soms moeilijk was het Engels van de interviewer te verstaan”*, stelt de Raad vast dat verzoekster zich beperkt tot de algemene en hypothetische *post-factum* bewering dat *“Mogelijks zijn er hierdoor een aantal misverstanden ontstaan”*, zonder evenwel aan te geven welke vragen niet werden verstaan en welke invloed dit zou hebben op de beoordeling van haar asielaanvraag. Op het einde van het gehoor werd bovendien gevraagd of er opmerkingen waren over *“hoe het interview verliep”*, waarop zij antwoordde: *“Ik wil gewoon dat u me helpt, dan zou ik heel gelukkig zijn.”* (gehoor, p. 28). Verzoekster liet aldus na aan te geven dat er communicatieproblemen waren omwille van het Engels van de *“protection officer”*. Verzoekster toont dan ook geenszins aan dat wat in het verhoorverslag werd opgenomen niet overeenstemt met wat zij verklaard heeft, noch dat de bestreden beslissing gebaseerd is op een onvolledig en onjuist verhoor.

2.4.10. De bij het verzoekschrift gevoegde stukken over haar identiteit, werk, dochter, visumaanvraag en reis naar België - *“Identiteitsdocument verzoekster”*, *“Beslissing tot aanstelling als gevangenisbewaakster”*, *“Diploma als cipier”*, *“Bewijs werk”*, *“Professionele kaart”*, *“Certificaat voor medische hulp”*, *“Geboorte certificaat dochter”*, *“Toestemming vakantie”*, *“Reisverzekering”* en *“Verbintenis ten laste neming”* - werden reeds neergelegd op het Commissariaat-generaal en bevestigen enkel verzoeksters identiteit en die van haar dochter, haar diploma's en werk in Kameroen en haar legale reis naar België - die niet worden betwist -, maar doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen aangaande verzoeksters asielrelaas.

2.4.11. De bij het verzoekschrift gevoegde *“Medische documenten”* - ook neergelegd op het Commissariaat-generaal - kunnen verzoeksters asielrelaas evenmin staven. Zelfs indien kan worden aangenomen *“dat wat betreft het medisch attest een foute datum werd genoteerd. Op het medisch attest staat inderdaad juni 2016, doch dit is een miscommunicatie geweest met de medische dienst. De klachten zijn begonnen in 2017 en niet in juni 2016. Verzoekster deelde dit ook mede in het eerste interview dat plaatsvond bij het CGVS.”*, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, benadrukt de Raad dat de arts enkel vaststellingen doet betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en - rekening houdend met zijn bevindingen - vermoedens kan hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS, nr. 132.261 van 10 juni 2004). Uit de neergelegde medische documenten kan aldus niet blijken in welke omstandigheden verzoekster de vermeldklachten heeft opgelopen.

2.4.12. Verzoekster brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoekster beperkt zich in haar verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.4.13. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar Kameroen een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt. De bij het verzoekschrift gevoegde stukken - *“Persberichten”* van *“Cameroon Anglophone Civil Society Consortium”* over de spanningen en over hun acties, *“Foto's”* van twee neergeschoten mannen, met de vermelding *“Two now killed in Buea. Protesters say Ekema Patrick fired the bullets”*, en *“Website”*, zijnde internetartikelen over veiligheidsincidenten tussen Franstaligen en Engelstaligen - tonen niet aan dat de

mate van willekeurig geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, zoals bedoelt in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.6. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig maart tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK